

ת"פ 10372/06/16 - תביעות צפת נגד מ ב

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 10372-06-16 תביעות צפת נ' ב

בפני בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
תביעות צפת

המאשימה

נגד
מ ב

הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע על פי הסדר טיעון בשתי עבירות על פי החוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952, שהנן - **הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין** - לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, **והעסקת תושב זר** - לפי סעיף 12ב2(א)(2) לחוק.

על פי כתב האישום, הנאשם העסיק ביום 4/6/16, במג'דל שמס, את כרים אבו אלרוב, תושב האזור, שלא החזיק באישור שהייה או כניסה לישראל (להלן: "שוהה בלתי חוקי"), בקטיף דובדבנים, במשך מספר שעות. בהמשך, סמוך לשעה 17:09, הסיע הנאשם את השב"ח ברכבו.

2. ביום 8/6/16, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע ונקבע כי יתקבל בעניינו תסקיר שרות המבחן בטרם הטיעונים לעונש. הוסכם כי הצדדים יטענו לעונש "באופן חופשי".

תסקירי שרות המבחן

3. על פי התסקיר מיום 1/12/16, הנאשם בן 61, נשוי ואב ל-7 ילדים. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ולו תעודת בגרות מלאה, למד חינוך והוראה ועבד כמורה מקצועי ומדריך מורים במשך 15 שנה. כיום עובד כסוכן ביטוח עצמאי ובנוסף בבעלותו מספר מטעים.

עוד על פי התסקיר, ממסמכים רפואיים שהגיש הנאשם עלה כי הוא חולה סכרת, סובל מלחץ דם גבוה ומכאבי גב שמקרינים לרגליים, ועל כן אין הוא יכול לעבוד בעצמו במטעים, והוא שוכר עובדים לשם כך.

הנאשם בעל הרשעה אחת קודמת בתחום התכנון והבנייה, שהתיישנה בשנת 2015, בגין ביצוע עבודות תוך סטייה מהיתר.

בהתייחסו לביצוע העבירות - הנאשם קיבל אחריות על ביצועו, והסביר כי שאל את השוהה הבלתי חוקי אם הוא מחזיק אישור שהייה ועבודה בתוקף, השב"ח ענה לו שכן, והוא סמך על כך ולא בדק את העניין.

נמסר כי הנאשם הבין כי כשל ולקח על עצמו את האחריות, וצויין שנראה כי מעצר הבית לימד אותו את הלקח המתבקש.

התרשמות שרות המבחן הייתה כי הנאשם הוא בעל יכולת ליצור קשרים משמעותיים המספקים עבורו רשת ביטחון ותמיכה חברתית ומשפחתית, והעריך כי הוא בעל יכולת לשלוט בדחפיו ולווסתם. עוד צויין כי הנאשם פועל מתוך מוקד שליטה פנימי ומבין איך התנהגותו משפיעה על חייו. בנוסף התרשם שרות המבחן, שהמחיר ששילם הנאשם במישור הנפשי וביחס למשפחתו חידדו עבורו את נסיבות מעצר הבית, ונאמר כי ביכולתו להפיק מהם את הלקח המתבקש. שרות המבחן לא התרשם ממאפיינים עבריינים מושרשים.

שרות המבחן העריך כי ההליך המשפטי היה בעל אפקט הרתעתי מוחשי כלפיו, וכי ביצוע העבירה הינו חריג להתנהלותו.

עוד העריך התסקיר כי הסיכון להישנות העבירות על ידי הנאשם הוא נמוך.

שרות המבחן המליץ להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 150 שעות.

ביום 6/12/16, הוריתי לשרות המבחן, לבקשת הנאשם, לערוך תסקיר משלים שיכלול גם התייחסות לשאלת ביטול הרשעתו.

4. בתסקיר המשלים מיום 18/12/16, המליץ שרות המבחן לבטל את הרשעתו של הנאשם, שכן צויין כי מדובר בעבירה עליה לקח אחריות וכי הוא מוכן לשאת בתוצאותיה, וכן כדי למנוע פגיעה בעיסוקו המקצועי של הנאשם כסוכן ביטוח.

שרות המבחן חזר על המלצתו לחייב את הנאשם בביצוע 150 שעות של"צ.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 26/12/16, טענו הצדדים לעונש.

5. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה התייחס לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, וטען כי מתחם העונש ההולם הוא בין 3-8 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

באשר לעניין ההרשעה, טען ב"כ המאשימה כי יש להותירה על כנה, נוכח היעדר אינדיקציה לפגיעה קונקרטי בעתידו של הנאשם בשל ההרשעה.

6. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם ביקש לבטל את הרשעתו של הנאשם תוך שהוא מפנה לנסיבותיו האישיות ולאמור בתסקיר שרות המבחן. נטען כי העבירה שבוצעה אינה חמורה שכן העסקתו של השב"ח הייתה למספר שעות בלבד, בנוסף ב"כ הנאשם ביקש לבטל את ההרשעה על מנת לא לפגוע בעתידו ובעיסוקו כסוכן ביטוח.

שאלת ההרשעה

7. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין.

הימנעות מהרשעה הנה חריג לכלל, שהנו מוצדק רק במקרים נדירים וחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחריף, לבין היעדר חומרתה של העבירה, שניתן להימנע מהרשעת מבצעה, מבלי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

הכלל המנחה לגבי הימנעות מהרשעה, נקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל**. שם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק בהתקיים שני תנאים מצטברים - על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.

ברע"פ 1439/13 **אליהו קשת נגד מדינת ישראל**, חזר בית המשפט העליון על ההלכה שנקבעה בהלכת כתב.

כפי שכבר קבעתי במקום אחר, הכללים בסוגיית ההימנעות מהרשעה הותוו על-ידי בית-משפט זה בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, 341-342 (1997), בו נקבע, כי הימנעות מהרשעה תתאפשר בהתקיימם של שני תנאים מצטברים: ראשית, על עצם ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו או בעתידו של הנאשם; ושנית, סוג העבירה המיוחסת לנאשם, מאפשרת להימנע, בנסיבות המקרה, מהרשעה, וזאת, מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים .

8. אם כן, ניתן לומר כי השאלה אם ניתן להימנע מהרשעת נאשם נענית תוך איזון הדדי בין שני שיקולים שמשקלם משפיע זה על זה - ככל שהעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים

ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעת מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותתאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

9. חומרת העבירה ונסיבותיה - כפי שתואר לעיל, הנאשם העסיק והסיע שוהה בלתי חוקי. השב"ח הועסק במטעי דובדבנים השייכים לנאשם, למשך מספר שעות בלבד ולאחר מכן הסיע הנאשם את השב"ח ברכבו. נטען כי בעקבות מצבו הרפואי של הנאשם אין הוא יכול לעבוד לבדו במטעיו ולפיכך הוא נאלץ להיעזר בעובדים נוספים, עוד נטען כי הנאשם בדק עם השב"ח ושאל אותו אם הוא מחזיק באישור שהייה והעסקה, ומשנענה בחיוב על ידי השב"ח, לא בדק עוד ולא אימת את הדבר.

מדובר בטיעונים עובדתיים חיצוניים לכתב האישום, אשר אין ביכולתי לקבלם כעובדה, שכן נסיבות ביצועה של העבירה נקבעות על פי כתב האישום ועל פיו בלבד.

גם אילו קבלתי את העובדות כנטען - אין מחלוקת על כך שהנאשם לא עמד בחובתו החוקית טרם העסיק והסיע את השב"ח, ובכך עבר על החוק.

מדובר בעבירה נפוצה וחמורה, שבה מסייעים אזרחי המדינה לשוהים בלתי חוקיים להיכנס לשטח המדינה, לשהות בה ולעבוד בה בניגוד לחוק.

חוק הכניסה לישראל מגן על ערכים מוגנים רחבים וחיוניים, אשר הראשון בהם הנו שלום הציבור ובטחונו. מציאות חייהם של אזרחי ישראל כוללת בשגרה התמודדות עם סיכון לפיגועים ולמעשי איבה, והתקופה האחרונה, כמו גם תקופת ביצוע העבירה, הנה תקופת שיא, או שמא יש לומר תקופת שפל, המאופיינת באירועים קשים, בהם נגבים חייהם של חפים מפשע על ידי מפגעים.

בחלק ניכר מהמקרים, מבצעים של אותם פיגועים הנם תושבי חוץ, ומכאן נלמד ההכרח לאכוף את החוק ולמנוע את כניסתם של שב"ח לתחומי המדינה.

הנאשם, במעשיו, הצטרף לשורה ארוכה של מבצעי עבירות שהעדיפו את תועלתם האישית, על חשבון הסיכון שמביא תועלת אישית זו לבטחון הכלל.

לא ניתן לדעת מי מבין אלה הנכנסים לישראל ללא אישור עושה זאת במטרה פלילית ושליטת לפגוע בקרבנות, ולכן הטיל חוק הכניסה לישראל חובת בדיקה קפדנית על כל מי שמסיע או מעסיק אדם אחר.

ערך מוגן נוסף שנפגע, מלבד בטחון הציבור, הנו ריבונותה של המדינה, הסדרת גבולותיה ושלטון החוק במובן הרחב.

חומרת עבירות העסקה, הלנה והסעת שב"ח נלמדת מיחס שייחס להן המחוקק, שקבע בצד עבירות אלה עונש כפול מהעונש שנקבע לעבירת הכניסה והשהייה הבלתי חוקית עצמה.

ברע"פ 5861/11 **יצחק דניאל נגד מדינת ישראל**, התייחס בית המשפט העליון לחומרת עבירת העסקה של

שב"ח וקבע כי הימנעות מהרשעה בעבירות אלה תהיה אך ורק במקרים נדירים וחריגים:

"העבירה של העסקת שוהה בלתי חוקי יש בה חומרה מניה וביה, בראש וראשונה בהקשר בטחוני, ואחריותם של המעסיקים אינה פחותה מזו של השוהים הבלתי חוקיים - שחלקם באים לשם פרנסה, אך חלקם עוברים עבירות רכוש אם לא למעלה מזה (ראו דבריי ברע"פ 7544/05 שאולוב נ' מדינת [פורסם בנבו]; עוד ראו רע"פ 6589/07 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]). המעסיק, ולוא יהא זה אדם מן הישוב, נותן יד לחשיפה לסיכונים, ואף שכל מקרה צריך להידון לגופו, קשה ככלל להלום אי הרשעה בכגון דא אלא במקרים נדירים וחריגים. מקרה זה אינו אחד מהם. הנסיבות האינדיבידואליות ימצאו ביטוין על פי רוב בענישה, ואכן במקרה דנא הוטל עונש מקל בו לא התערב בית המשפט המחוזי."

10. לגבי חומרת העבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי, ראו גם את הדברים שנאמרו ברע"פ 5457/12 **ראם שלום נגד מדינת ישראל:**

"בעניין העבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים כבר נפסק כי מדובר בעבירה חמורה בעלת השלכות ביטחוניות, עבירה שמבוצעת לרוב משיקולים כלכליים ותוך זלזול בהוראות החוק ולעתים אף בביטחון המדינה."

לצד האמור לגבי חומרת העבירות - ניתן לומר כי במקרה זה הפגיעה בערכים המוגנים היא במידה נמוכה - בינונית, שכן מדובר בהעסקה של שוהה בלתי חוקי אחד, באזור רמת הגולן, למספר שעות בלבד ובהסעתו של אותו שוהה בלבד, וזאת להבדיל מהסעה של מספר שוהים יחד שנעשית למטרות רווח.

ככלל, עבירות הסעה והעסקת שב"ח מכתובות הרשעה בדין וענישה משמעותית.

אסכם ואומר כי הימנעות מהרשעה, בעבירות שבוצעו, ובנסיבות ביצוען, הנה מבחינת חריג שבחריגים, אשר יוצדק רק בהוכחת נזק קונקרטי משמעותי בגין ההרשעה. כפי שיפורט - לא שוכנעתי בקיומו של נזק כזה בענייננו.

11. פגיעה קונקרטי בנאשם - בבואו של בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, על הנאשם לשכנע את בית המשפט כי הנזק שייגרם לו אם יורשע, הוא חמור ובלתי מידתי והוא עולה על הנזק שייגרם לאינטרס הציבורי בהימנעות מהרשעה.

על הנאשם להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי ולא לאפשרויות תיאורטיות לפיהן יגרם לנאשם נזק בעתיד. ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ 9118/12 **אלכסנדר פריגין נגד מדינת ישראל:**

"לא מצאתי כל פגם בעמדתו של בית המשפט המחוזי, לפיה יש להתייחס לנזק המוחשי-קונקרטי העלול להיגרם למבקש, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד. קבלת גישתו זו של המבקש, תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורטיים, שאין לדעת אם יתממשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה להרשעה בדין השפעה על התכונות של אותם תרחישים."

12. נטען כי הרשעתו של הנאשם תביא להפסקת עבודתו כסוכן ביטוח. טענה זו לא הוכחה בפני, ואני מוצאת אותה כמוטלת בספק, משני נימוקים עיקריים.

האחד - לחובתו של הנאשם עבר פלילי קודם הכולל הרשעה יחידה בתחום התכנון והבנייה, בגין ביצוע עבודות ללא היתר ובסטייה מהיתר. עולה מכך בהכרח המסקנה, כי לא כל הרשעה בפלילים תביא להפסקת עבודתו של הנאשם באופן אוטומטי, שכן הנאשם על פי דבריו שלו עדיין עובד בתחום הביטוח למרות שהורשע בעבר בעבירה פלילית. המסקנה הנה כי מדובר לפיכך בעניין שבשיקול דעתם של הגורמים המוסמכים.

ב"כ הנאשם הגיש מסמך, שהינו הדפס של תכתובת דואר אלקטרוני, שנכתב על ידי עורך דין (לא ברור מה תפקידו), ובו צויין כי על סוכן הביטוח להצהיר בכל שנה כי לא עבר עבירה פלילית, אחרת הוא לא יוכל לשלם את הרישיון ופרנסתו תיפגע, וכי, "ככל הידוע לו", עבירות תעבורה ותכנון ובנייה לא נחשבות פליליות לצורך הרישיון.

כאמור לעיל, הטוען לפגיעה קונקרטית בעתידו נושא בנטל הוכחת הטענה, בהפנייה לעובדות וכן לדברי חוק או תקנונים מקצועיים. הנאשם, בטענתו, ובמסמך שצירף, איננו עומד בנטל ההוכחה. תכתובת הדוא"ל לא מהווה הוכחה לטענה שעתידו של הנאשם כסוכן ביטוח ייפגע בשל הרשעה זו באופן וודאי.

13. עיון בחוק מהווה את הנימוק השני להחלטה להותיר את ההרשעה על כנה.

סעיף 25 (ב) לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), תשמ"א - 1981, קובע כך:

25. (ב) יחיד כשיר לקבל רשיון סוכך אם נתקיימו בו אלה:

(1) הוא תושב ישראל;

(2) מלאו לו 20 שנים;

(3) עבר תקופת התמחות ועמד בבחינות;

(4) הוא לא הורשע בעבירה שלדעת הממונה מפאת מהותה, חומריתה

או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש סוכן ביטוח.

אם כן, סעיף 25(ב) המפרט את התנאים לקבלת רשיון, משאיר, בסעיף קטן (4), את ההחלטה על מתן רישיון, לשיקול דעתו של הממונה - ההרשעה צריכה להיות בעבירה שלדעת הממונה מפאת מהותה, חומריתה או נסיבותיה אין אדם שהורשע בה רשאי לשמש סוכן ביטוח.

עמוד 6

בנוסף, סעיף 22(א) לחוק הנ"ל, קובע:

22. (א) הממונה רשאי, לבטל רשיון מבטח, כולו או לגבי ענף ביטוח פלוני, בכל אחת מאלה:

.....

(א3) חדל להתקיים במבטח תנאי מהתנאים למתן הרשיון;

אם כן, גם במקרה בו מפסיק להתקיים אחד התנאים למתן רשיון סוכן ביטוח, עדיין ביטול הרשיון נתון לשיקול דעתו של הממונה.

עבירות הסעה והעסקה של שוהים בלתי חוקיים היא אכן עבירה חמורה, כפי שפורט לעיל, אלא שהשאלה אם להשאיר בידי מי שביצע אותה רשיון לעסוק בביטוח, תתקבל תוך לקיחה בחשבון של כלל הנסיבות, בהליך שבו יופעל שיקול דעת. נראה כי בדומה לעבירות בתחום התכנון והבניה ולעבירות תעבורה, אף הרשעה בעבירות על חוק הכניסה לישראל לא תביא בהכרח לשלילת רשיונו של הנאשם כסוכן ביטוח.

אשר על כן - נוכח חומרת העבירה והעדרה של פגיעה קונקרטית בנאשם, אני מותירה את ההרשעה של כנה.

דין והכרעה

14. תיקון 113 לחוק העונשין קובע את העיקרון המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשלושה פרמטרים: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים החברתיים שנפגעו בביצוע העבירות ונסיבות ביצוען פורטו לעיל, אעבור איפוא לבחון את מדיניות הענישה הנוהגת, לקביעת מתחם העונש ההולם.

מדיניות הענישה

15. עיון בפסיקה שניתנה בעבירות העסקה והסעה של שוהים בלתי חוקיים, מעלה כי ניתנה ענישה במנעד רחב.

א. רע"פ 9301/09 סאלח מוחמד מחאג'נה נגד מדינת ישראל (19.11.09), המבקש, בעל עבר פלילי, הורשע בעבירה של העסקה שלא כדין של שוהים בלתי חוקיים. בית המשפט השלום השית עליו עונש של מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו והטיל עליו

מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים, מאסר על תנאי לתקופה של שמונה חודשים וקנס בסך 15000 ש"ח.

ב. רע"פ 756/10 **מדין קמאל מרעי נגד מדינת ישראל (31.01.10)**, המבקש הודה והורשע בעבירה של העסקת שוהה בלתי חוקי, בכך שיחד עם אדם נוסף העסיקו 4 שוהים בלתי חוקיים בעבודת בניין. בית משפט השלום גזר עליו 5 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ג. רע"פ 5861/11 **יצחק דניאל נגד מדינת ישראל (18.08.11)**, בית המשפט השלום נמנע מהרשעתו של המבקש, כבאי במקצועו, והטיל עליו צו של"צ בהיקף של 150 שעות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והורה על הרשעתו תוך הותרת העונש שנגזר עליו בבית המשפט השלום על כנו. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

ד. עפ"ג (מרכז) 6162-02-10 **יחזקאל גרוסמן נגד מדינת ישראל (18.04.10)**, המערער הורשע לאחר שמיעת הוכחות בהעסקת שלושה שוהים בלתי חוקיים בביתו ובבית בנו. בית המשפט השלום גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ו-4 חודשי מאסר על תנאי.

ה. עפ"ג (ירושלים) 29374-03-13 **מדינת ישראל נגד גלאל כרד (16.06.13)**, המשיב הורשע בכך שהסיע 8 שוהים בלתי חוקיים. בית משפט השלום גזר עליו 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו וגזר עליו בנוסף 3 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ו. ת"פ (קריית גת) 4478-03-14 **מדינת ישראל אלי (אליעזר) בן עזרא (29.10.14)**, הנאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של העסקת שוהה בלתי חוקי שלא כדין. בית המשפט הטיל על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של שישה חודשים וקנס כספי בסך 3000 ₪ והתחייבות.

ז. ת"פ (פתח תקווה) 15853-01-13 **מדינת ישראל נגד סאלח טאהא (30.03.14)**, הנאשמת, נעדרת עבר פלילי, הודתה והורשעה בעבירה של העסקת תושב זר שלא כדין. בית המשפט השית עליה צו של"צ בהיקף של 400 שעות, 4 חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי.

ח. ת"פ (כפר סבא) 12334-01-13 **מדינת ישראל נגד פראס נסראללה (21.08.14)**, הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בשתי עבירות של העסקת תושב זר שלא כדין. הוסכם כי המאשימה תעתור למאסר שירוצה בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט גזר עליו של"צ בהיקף של 300 שעות, מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים וקנס כספי על סך 5000 ₪.

15. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם

16. בגזירת עונשו של הנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין.

הנאשם בן 61, נשוי ואב ל-7 ילדים, עבד במערכת החינוך במשך 15 שנים, וכיום עובד כסוכן ביטוח עצמאי, בנוסף בבעלותו מספר מטעים, והוא מתפרנס גם מעיבודם.

הנאשם הגיש לשרות המבחן מסמכים מהם עלה כי הינו סובל מבעיות רפואיות, סוכרת, לחץ דם וכאבי גב שמשפיעים גם על הרגליים.

הנאשם נעדר עבר פלילי, למעט הרשעה אחת בתחום התכנון והבנייה, בגין בנייה ללא היתר ובסטייה מהיתר.

הנאשם הודה בביצוע העבירות, קיבל אחריות מלאה על ביצועו, התחרט, הצטער והפיק את הלקח הדרוש.

שרות המבחן התרשם מהנאשם כאדם נורמטיבי ללא דפוסים עברייניים מושרשים והעריך כי הסיכון להישנות ביצוע עבירות על ידו הינו נמוך, על כן המליץ להימנע מהרשעתו ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף של 150 שעות.

כמפורט לעיל, לא מצאתי כי הולם בנסיבות העניין לבטל את הרשעתו של הנאשם, יחד עם זאת, אני נמנעת מלהטיל עליו מאסר בפועל ואסתפק בהטלת מאסר על תנאי, בנוסף לצו של"צ וקנס.

סוף דבר

17. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום, עבירות על חוק הכניסה לישראל.

ב. קנס על סך 1000 ₪ או 4 ימי מאסר תמורתו. הקנס יקוזז מתוך פיקדון בסכום זהה שהופקד בהליך המ"ת המקביל.

ג. צו של"צ בהיקף של 150 שעות. צו השל"צ יבוצע במועצה המקומית כפר מסעדה

בהתאם לתכניתו של שרות המבחן.

בית המשפט מסביר לנאשם את משמעות הצו, את מטרת השירות ואת פרטיו, ומזהירו שאם לא ימלא
אחר הצו, יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71ד' לחוק העונשין.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט טבת תשע"ז, 17 ינואר 2017, במעמד הנוכחים.